
Od Redakcji

Kieleckie Studia Teologiczne 3, 5

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Podjmując lekturę adhortacji apostolskiej *Ecclesia in Europa*, można wskazać na dwa jej źródła, o których zresztą wspomina sam Papież we wprowadzeniu do tegoż dokumentu (por. EiE 1). Jednym z nich było doświadczenie obrad II Zgromadzenia Specjalnego Synodu Biskupów poświęconego Europie, drugim – przeżycie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000.

Synod Biskupów dedykowany Europie, który trwał od 1 do 23 października 1999 r. i był ostatnim z synodów omawiających sytuację Kościołów na poszczególnych kontynentach, w pewnym sensie kontynuował myśl synodu z r. 1991. „Po dziewięciu latach przekonanie, że «pilnym zadaniem Kościoła jest ponowne głoszenie mieszkańcom Europy wyzwalamącego przesłania Ewangelii», powróciło z inspirującą mocą – pisze Jan Paweł II. Temat wybrany na nowe Zgromadzenie synodalne mówił o tym samym wyzwaniu w perspektywie nadziei. Chodziło zatem o to, by to orędzie nadziei głosić Europie, która – jak się zdawało – ją zagubiła” (EiE 2).

Rok Jubileuszowy, przeżywany bezpośrednio po tym ostatnim synodzie, stał się dla całego Kościoła – i to nie tylko Kościoła w Europie – znakiem nowej nadziei. Rok ten wskazywał bowiem na Chrystusa, który *wczoraj i dziś, ten sam także na wieki* (Hbr 13, 8) pozwala nadać sens życiu i historii.

Choć świadomość genezy adhortacji *Ecclesia in Europa* sugerowałaby, że jest ona w pewnym sensie „punktem dojścia” i podsumowaniem refleksji, to jednak już pobieżna jej lektura pozwala odkryć swego rodzaju „rysy prorockie” tego dokumentu, który można by nazwać papieskim „słowem o nadziei”. Papież podejmując temat nadziei, kreśli nowe perspektywy i zadania dla Kościoła w Europie. W ten sposób Jan Paweł II staje się przewodnikiem dla Kościoła, który wchodzi w trzecie tysiąclecie.

Bieżący numer „Kieleckich Studiów Teologicznych”, podejmując refleksję nad adhortacją, jest swego rodzaju „intelektualnym wejściem” na wyznaczony przez Ojca Świętego szlak – z nadzieją, że ta refleksja okaże się pomocna dla polskiego Kościoła w realizacji papieskich zamierzeń.

Prezentowane artykuły podzielone zostały na cztery części. Do pierwszej zaliczono te, które ukazują bogaty kontekst papieskiego „słowa o nadziei”. W drugiej natomiast te, które stanowią rozwinięcie wybranych myśli adhortacji i niejako wybiegając ku przyszłości, ukazują możliwe drogi ich realizacji.

W części trzeciej Czytelnik znajdzie materiały Międzynarodowej Konferencji Naukowej pt. „Kościół nowej ewangelizacji. Dogmatyczno-ekumeniczne refleksje nad adhortacją Jana Pawła II *Ecclesia in Europa*”, zorganizowanej przez Wyższe Seminarium Duchowne w Kielcach we współpracy z Instytutem Ekumenicznym KUL, która miała miejsce 15 maja 2004 roku w kieleckim seminarium.

W ostatniej, czwartej części, umieszczono inne artykuły, nie związane tematycznie z omawianym dokumentem.